

[Hartvig Frisch.]

en virkelig Lovhjemmel paa dette Omraade, da mange af disse Forhold hidtil kun har hvilet paa Bekendtgørelser, endda Bekendtgørelser, der gaar tilbage til Love, der senere er ophævet. Ministeren har da ogsaa udtalt i Udvalget, at Transithandel med Sprit og Gær over Frihavnen vil kunne foregaa som hidtil, hvorom jeg ogsaa kan henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget. Ikke desto mindre har Flertallet ikke været tilbøjeligt til en rent saglig Drøftelse af dette Punkt, men selvfølgelig, da Forhandling ikke i øvrigt viste sig at være mulig, maatte vi fra vor Side fastholde, at selve Udtrykket, som her er anvendt, ikke overskrider, hvad der er den faktiske Tilstand. Vi kan ikke se, at det er en væsentlig Ændring, der her sker.

Det næste Spørgsmaal, jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger om, angaar det Ord „Spirituosa“, som i Lovforslaget findes i Slutningen af første Stykke. Der har herom været gjort forskellige Bemærkninger; det har vakt Tvivl i Udvalget, og det maa indrømmes, at selve Anvendelsen af Ordene Sprit, Spiritus og Spirituosa i dette Forslag kan siges at være i mange Henseender noget dunkel. Det kan ikke nægtes, at den danske Terminologi paa dette Omraade ikke udmærker sig ved særlig Klarhed. Man har fra visse Sider befrygtet, at Tilføjelsen „samt Spirituosa“ kunde komme til at dække over en saadan Mængde af spiritusholdige Varer, at man i Virkeligheden paa Grundlag heraf kunde tænke sig et faktisk Vinmonopol indført her i Landet. Af Hensyn hertil har Handelsministeren stillet Ændringsforslag Nr. 5, der er tiltraadt af et Flertal. Det gaar ud paa, at 1ste Stykke, 2det Punktum, affattes saaledes, at der kommer til at staa:

„Tilladelse udkræves ligeledes til Ind- og Udførsel af Gær og Spiritus, herunder saavel Spirituosa som Spiritus i anden Form“.

idet Handelsministeren aabenbart har ment, at naar „Spirituosa“ sættes i denne Forbindelse, vil det ikke paa den Maade fremtræde som noget fra Spiritus adskilt, og saa vil Bemærkningerne til Lovforslaget, at man ved Spiritus forstaaer Spiritus fremstillet ved Destillation, i den Grad klare Forholdene, at Spirituosa altsaa kommer ind under Spiritus i denne Forbindelse.

Jeg vil gerne med Hensyn til dette Spørgsmaal yderligere henvise til, hvad der siges i Bemærkningerne til Lovforslaget (Tillæg A. Sp. 2598). I disse Bemærkninger gøres der Rede for, hvorledes det forholdt sig, da det nuværende Koncessionsforhold

blev ordnet, og der gøres Rede for, at den oprindelige Ordning af Spiritusforholdene her i Landet jo var den, at man nedskar Beløbet af den Sprit, der maatte fremstilles, meget betydeligt, men at man fra Statens Side til Gengæld gik ind paa, at udenlandsk Spiritus ikke kunde indføres i forøget Mængde — og i Bemærkningerne findes der en ganske tydelig Opregning af disse Spirituosa, som der er Tale om i denne Forbindelse. Det er jo klart, at da hele Spritordningen hviler paa dette, at paa den ene Side den danske Produktion og dens Mængde kontrolleres, men paa den anden Side gives der ikke Tilladelse til øget Import, ja, saa maa disse Bemærkninger om Spirituosa, paa hvilke Ordningen jo faktisk hviler, tages med i selve Loven, og dertil sigter altsaa denne Ændring.

Det næste Stridsspørgsmaal, der har været i Udvalget, er Spørgsmaalet om Tilladelsens Varighed. Der er der stillet forskellige Forslag. Flertallet opretholder den Varighed paa 10 Aar, som Ministeren har stillet Forslag om. Man har fra Mindretallets Side stillet dels et Forslag fra Venstres Side om 5 Aar, dels et Forslag fra konservativ Side om 25 Aar som Maksimum. Jeg er tilbøjelig til at mene, at over for en saa stor Virksomhed, som ofte maa foretage Dispositioner paa meget langt Sigt, og hvis Anlæg i hvert Fald maa indrettes paa den Maade, at det ofte er mange Aar, det drejer sig om, vil en Koncessionsperiode paa 5 Aar kunne siges at være temmelig beskedet; man nærmer sig i hvert Fald derved det Minimum, der for en saa stor Virksomhed kan være Tale om. Omvendt vil jeg mene, at ved 25 Aars Varighed giver man Koncessionen en Ramme, som gaar ud over det, man maa kalde Statens egentlige Interesse i dette Forhold. Det er en Ting, man kan forhandle om, men paa den anden Side er jeg tilbøjelig til at tro, at de 10 Aar, der er foreslaaet, virkelig ligger meget nær ved det, man maa anse for rimeligt, baade af Hensyn til Selskabets Interesser og af Hensyn til Statens.

Derefter kommer jeg til de Ændringsforslag af de Konservative, som gaar ud paa, at Litra c—e, Litra h og Litra j i §. 2 udgaar. Dette staaer jo aabenbart i Forbindelse med, at de Konservative i det hele ikke ønsker, at Ministerens Beføjelser skal være store, men Følgerne af, at disse Punkter udgik, vil blive den ejendommelige Stilling, at Staten giver Koncessionen, og Staten opretter et tilsynsførende Udvalg, men alligevel fraskriver sig sin Myndighed.